

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1325/2025
06.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-596/18 од 16.08.2024. године и Кв-918/24 од 25.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Новака Рогановића и Слободана Булатовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-596/18 од 16.08.2024. године и Кв-918/24 од 25.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К-596/18 од 16.08.2024. године одбачен је као неблагоприятан захтев браниоца окривљеног, поднет 12.08.2024. године којим је тражио накнаду трошкова у кривичном предмету Основног суда у Крагујевцу К-596/18.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-918/24 од 25.08.2025. године преиначено је решење Основног суда у Крагујевцу К-596/18 од 16.08.2024. године тако да је одбијен као неоснован захтев браниоца окривљеног, адвоката Новака Рогановића, поднет 12.08.2024. године којим је тражио накнаду трошкова у кривичном предмету Основног суда у Крагујевцу К-596/18.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Новак Рогановић и Слободан Булатовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд

усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног захтев за заштиту законитости подносе због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је суд повредио закон када је одбацио односно одбио захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног из разлога што трошкови нису тражени у завршној речи. Наиме, према наводима бранилаца у кривичном поступку закон не прописује рок за подношење захтева за накнаду трошкова, нити обавезу да се у завршној речи траже и захтевају трошкови одбране, док оваква обавеза постоји у парничном поступку, где је процесним законом и предвиђена.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Крагујевцу К 596/18 од 04.05.2023. године окривљени АА, између осталих, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези са члана 30. и 33. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем. На главном претресу одржаном дана 04.05.2023. године бранилац окривљеног је тражио ослобађање од оптужбе окривљеног али није истакао и тражио трошкове кривичног поступка на име заступања окривљеног у том поступку. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-53/24 од 21.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца ОЈТ у Крагујевцу а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 596/18 од 04.05.2023. године, потврђена. Дана 12.08.2024. године, дакле после правноснажног окончања поступка бранилац окривљеног је поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка о којима је суд одлучио решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости.

Чланом 262. став 1. ЗКП предвиђено је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове кривичног поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана предвиђена је ситуација ако недостају подаци о висини трошкова, када ће посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Из наведеног јасно произилази да се о обавези накнаде трошкова кривичног поступка мора одлучити пресудом којом се решава о кривизи, а што даље значи да суд током трајања кривичног поступка, све до његовог правноснажног окончања мора знати ко и које трошкове потражује да би одлучио о њиховој основаности, а о висини истих трошкова евентуално може одлучивати и по правноснажном окончању кривичног поступка.

То даље значи да иако ни једном одредбом ЗКП није изричито наведено, а како је изражено и у ставу Врховног суда заузетом на седници Кривичног одељења од 30.05.2025. године, окривљени и бранилац захтев за накнаду трошкова треба да истакну до завршетка главног претреса, а захтев за накнаду трошкова који настану пред судом правног лека у правном леку или до завршетка јавне седнице или претреса, уколико су одржани.

Дакле, како у конкретном случају бранилац окривљеног није истакао захтев за накнаду трошкова до завршетка главног претреса односно није га истакао у завршној речи, а ни у жалбеном поступку то самим тим након овог процесног момента исти више није могао бити истакнут, с обзиром да суд после правноснажног окончања поступка не може одлучивати о обавези накнаде трошкова, сагласно одредби члана 262. ЗКП, па су супротни наводи браниоца окривљеног којима се истиче повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић